နိဒါန်း

စေ့ရုံသာ စေ့ထားကြပါသည်။
ဟင်းလင်းတော့ ဖွင့်မထားပါ။
သို့သော် အသေပိတ်ထားသည်လည်း မဟုတ်ပါ။

ဤကား သဘာဝသည် သူ၏လျှို့ဝှက်ချက်များကို ထားသို ထားပုံ ထားနည်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သို့ဖြစ်ရကား သဘာဝ၏လျှို့ဝှက်ချက်များဟူသည် တွန်းလိုက်ရုံနှင့် ပွင့်သွားနိုင်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့် တွန်းမကြည့်ကြပါသနည်း။ တံခါးကို ရှာမတွေ့ကြ၍ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ တံခါးများသည် နံရံနှင့် တစ်စပ်တည်းဖြစ်သောကြောင့် စူးစမ်းရှာဖွေရန် ပျင်းသူ၊ ဖွဲမရှိသူများသည် နံရံကို တွန်းမိလေတိုင်း ပွင့်ထွက်မသွားသဖြင့် "တံခါးများကို အသေပိတ်ထားကြလေသည်တကား"ဟု မြည်တမ်း၍ လက်လျှော့ကြကုန်၏။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့အဖို့ သဘာဝ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များသည် လျှို့ဝှက်ချက်အဖြစ်နှင့်ပင် တိမ်မြုပ်လျက် ရှိနေကြတော့သည်။

လူတို့သည် ကမ္ဘာကြီး စတင်ပေါ်ပေါက်လာကတည်းက မီးကိုမွေးတတ်သည် မဟုတ်ခဲ့ကြ။ အသုံးချတတ်ဖို့ကား ဝေးလှသည်။ သို့သော် စူးစမ်းတတ်သောသူတချို့သည် သဘာဝ၏ စေ့ထားသောတံခါးကို တွန်းမိသည်ဖြစ်၍ ယနေ့လူသားတို့သည် မီးကို ကျေးကျွန်သဖွယ် စေခိုင်းနေကြပေပြီ။

လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကိုသာမက အဏုမြူအားအင်ကိုပါ တွေ့ရှိအသုံးချလာကြပေ

ပြီ။ ဤသည်တို့ကား သဘာဝ၏ စေ့ထားသောတံခါးများကို တွန်းမိကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။

တံခါးတစ်ပေါက်တွန်းလိုက်လျှင် အတွင်းတစ်နေရာသို့ ရောက်၏။
ထိုအတွင်းခန်းတွင်လည်း စေ့ထားသောတံခါးများ ရှိသည်။
ဤသို့ဖြင့် ကြိုးစားသောသူ၊
ရှာဖွေသောသူတို့သည် အတွင်း၏အတွင်း
ဗဟို၏ဗဟိုသို့ ရောက်ကြရပေသည်။

ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် မည်သူတွေသည် စေ့ထားသောတံခါးများကို တွန်းခဲ့ကြပါသနည်း။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဂန္ဓာရီပညာရှင်များ၊ သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် စိတ်တန်ခိုးသုတေသီများသည် တံခါးပေါက်များကိုရှာပြီး စေ့ထားသောတံခါးများကို တွန်းဖွင့်ခဲ့ကြပါသည်။

တန်ခိုး လိုလားသူသည် တန်ခိုး၏အခြေခံများနှင့် ပြည့်စုံရမည်ဖြစ်၏။ လူ၏ ဥပဒေသာ ချွတ်ချော်ချင် ချွတ်ချော်မည်။ သဘာဝ၏ဥပဒေသည် ဘယ်တော့မှ မချွတ်ချော်ပါချေ။ ထိုက်သင့်သူသာလျှင် ရစမြဲဖြစ်သည်။ တန်ခိုး ဆိုလိုက်ရုံနှင့် မြေလျှိုးမိုးပျံ၊ သူတစ်ပါးအကြံသိ စသည်ဖြင့် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကိစ္စရပ်များသို့ စိတ်ကူးရောက် မသွားစေလိုပါ။ မိမိ၏ လိုလားရာ၊ ရည်မှန်းရာ၊ ပြီးပြည့်စုံခြင်းသည်ပင်လျှင် တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ် ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်၏ ဆုံးမချက်အရဆိုလျှင် တန်ခိုး(ဣဒ္ဓိ)၏ အခြေခံ(ပါဒ)များသည် အောက်ပါလေးခုသာ ဖြစ်၏။

၁။ လိုလားမှု ဆန္ဒ။
၂။ ကြိုးစားမှု ဝီရိယ။
၃။ ကြံစည်စိတ်ကူးမှု စိတ္တ။
၄။ စူးစမ်းဆင်ခြင်မှု ဝီမံသ။

ဤလေးချက်တွင်တစ်ချက်ချက်ကို လုံလောက်စွာ အခံရှိထားပြီးပြီဆိုလျှင် ပြီးစီးခြင်းတန်ခိုးသည် မုချရောက်ရှိလာရပေမည်။

ယင်းအကြောင်းအရာများကား ကျယ်ဝန်းလှသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါတွင် အသေးစိတ် မတင်ပြနိုင်ပါ။ စိတ်ကူးမှုနှင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်မှု အကြောင်းအချို့ကိုသာ ဆွေးနွေးရန် အကြံရှိပါသည်။

တန်ခိုးကို ရရှိလိုသူသည် စူးစမ်းဆင်ခြင်လေ့ရှိရမည်။ တွေ့ရှိချက်များကို ကြံစည်စိတ်ကူးရမည်။

စိတ်ကူးကျယ်မှ ဉာဏ်ကျယ်သည်။ ဉာဏ်ကျယ်မှ ပညာကျယ်၏။
သင်၏စိတ်ကို အနန္တတရားများသို့ ကျက်စားစေမှ သင်၏ မနောသည် အနန္တ မနောနှင့် ဆက်သွယ်မိမည်ဖြစ်၏။

စဉ်းစားကြံစည်ခြင်းနှင့် အဖြေရခြင်းသည် တခြားစီဖြစ်ကြောင်း သတိပြုသင့်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်ပြောနေသည်ကား အဖြေရမည်ဟု ပြောနေခြင်းမဟုတ်။ စဉ်းစားဆင်ခြင်ရန်သာ ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ သင်သည် စဉ်းစားနေသရွေ့၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်နေသရွေ့ကား နံရံတစ်လျှောက် လက်နှင့်လျှောက်ပွတ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ လျှောက်၍ပွတ်နေပါမှ နံရံနှင့် တစ်စပ်တည်း တစ်သားတည်းဖြစ်နေသော တံခါးတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုကို ပွတ်မိနိုင်ပေမည်။ ထိုသို့ ပွတ်မိသောအခါတွင် စေ့ရုံသာစေ့ထားသော တံခါးသည် ဖြုန်းခနဲ ပွင့်သွား၍ သင်သည် လက်ငင်းရပ်တည်နေရာအရပ်မှ မရောက်ဘူးသောဒေသ အခန်း အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပေလိမ့်မည်။

ဤနေရာတွင် စကားအလျဉ်းသင့်၍ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ယခင်က အထပ်ထပ် တင်ပြခဲ့ဖူးသည့် စကားအချို့ကို ထပ်မံ၍တင်ပြလိုပြန်ပါသေးသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ကာလရှည်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော ဆောင်းပါးစဉ်အဆက်ဆက်ကို အားလုံး သော်လည်းကောင်း၊ အချို့အဝက်သော်လည်းကောင်း ဖတ်ရှုခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များအနက် အချို့က ကျွန်ုပ်သည် စိတ်တန်ခိုးအရာတွင် တစ်ဖက်ကမ်း ရောက်ပြီးသူဟူ၍ ယူဆသွားပုံရသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်တန်ခိုးရရှိစေသော နည်းနာနိဿယများကို ကျွန်ုပ်ထံသို့ စာရေး၍ တောင်းခံလာကြသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဖော်ပြလိုသည်မှာ ....

(၁) ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတစ်ဆူ ပါရဂူတစ်ဦးမဟုတ်ပါ။ စိတ်တန်ခိုးခရီးလမ်းဝယ် စေ့ထားသောတံခါးရွက်များကို စမ်း၍နေသော သုတေသီတစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ သုတေသီသည် တပည့်မထားနိုင်ပါ။ အဖော်သာလျှင် ရှိနိုင်ပါသည်။

(၂) စိတ်တန်ခိုးဟူသည်မှာ ဈာန်လမ်းသို့ရောက်ပြီးမှ ပြီးစီးသည်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်သဖြင့် ထိုသို့သော ဈာန်ပြီးဆုံးသည့် အတိုင်းအတာအထိ ကျွန်ုပ် မရောက်သေးပါ။ ရောက်ရန်လည်း များစွာလိုပါသေးသည်။

(၃) နည်းနိဿယဟူသည်မှာ သညာပိုင်းနှင့်သာဆိုင်၍ ပညာပိုင်းနှင့်မဆိုင်ပါ။ အထက်တန်းကျောင်းသားများအတွက် နည်းနိဿယ ရှိနိုင်သော်လည်း တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများအတွက် နည်းနိဿယ မရှိနိုင်ပါ။ ပညာသည် သင်ယူသဘောပေါက်မှသာ ရနိုင်ပါသည်။ အတင်းပေး၍ မရပါ။ သဘောပေါက်ရာတွင်လည်း တရားသေနည်းဟူ၍ မရှိပါ။

(၄) ဆရာရှိမှ ငါပညာ ရတော့မည်ဟူသောစိတ်ကို မမွေးပါနှင့်။ ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော တန်ခိုး၏အခြေခံထဲတွင် ဆရာရှိရမည်ဟူသောအချက် မပါပါ။ ပို၍မို၍ စိတ်ချလက်ချဖြစ်စေရန် အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ စကားများကို ကိုးကားရလျှင် ခရစ်တော်သည် တောင်ပေါ်ဒေသနာတရား၌ "ခေါက်လော့ ... သင့်အား ဖွင့်ပေးလိမ့်မည်။ မေးလော့ ... သင့်အား ဖြေကြားလိမ့်မည်"ဟု စူးစမ်းမှုကို အားပေးခဲ့၏။ ထို့ပြင် တိဗက်မှ ပညာရှင်များကလည်း "အချိန်တန်လျှင် ဆရာရောက်၏"ဟု ဆိုခဲ့ကြပါသည်။ လောက၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို အစဉ်းသိပုဂ္ဂိုလ်များ Mystics သည် လောကတစ်ခုလုံးကို စိတ်လှိုင်းဖြင့် ဆက်ဆံတတ်ကြသည်ဖြစ်ရာ သင်၏ စိတ်လှိုင်းသည် သူတို့၏ စိတ်လှိုင်းကွန်ရက်နှင့် အချိုးညီသည့်နေရာတွင် သင်သည် ဆရာကို တွေ့တတ်စမြဲဖြစ်ပါ၏။

အစဉ်းသိပုဂ္ဂိုလ်များမှာ နာမည်ခံချင်သူများ မဟုတ်သဖြင့် သင့်အား ထိုးထွင်းသိရသောပညာကို ဖြည့်စွမ်းပေးမည်ဖြစ်သော်လည်း သင်ကား ထိုပုဂ္ဂိုလ် မည်သူမည်ဝါသည် ငါ့ဆရာဖြစ်သည်ဟု မသိတတ်ပါချေ။ ဤကား တိဗက်ပညာရှင်တို့၏ ယူဆချက်၊ သင်ကြားပို့ချချက် ဖြစ်ပေ၏။ ဤနေရာတွင် စိတ်လှိုင်းဆိုသည်မှာ စိတ်ကူးသောအခါ ထွက်ပေါ်လာသော လှိုင်းဖြစ်၏။ စိတ်သည် ပျံ့လွင့်လျက်က စိတ်ကူးလျှင် စိတ်လှိုင်းသည် သင်နှင့် ဝေးဝေးသို့ မရောက်ချေ။ များသောအားဖြင့် သင့်ဦးခေါင်း၏အပြင်ဘက်သို့ပင် မရောက်တတ်ချေ။ စူးစိုက်၍ စိတ်ကူးတွေးတောခြင်းလည်း ဖြစ်ရမည်။ ထို့ပြင် ထိုစိတ်ကူးသည် ကိုယ်ကျိုးကိုအခြေခံသော စိတ်ကူးလည်း မဟုတ်စေရ။ (ဥပမာဆိုလျှင် ဂဏန်းတွက်သောအခါတွင် ကူးသောစိတ်ကူးမျိုးသည် ကိုယ်ကျိုးနှင့်မဆိုင်ဟု ဆိုရသည်။ စိတ်ကူးနေစဉ်တွင် မိမိ၏သာယာမှု၊ အကျိုးရှိမှုကို မပါဝင်ဘဲ နေသောကြောင့်ဖြစ်၏) ထိုသို့သော စိတ်ကူးမျိုးမှထွက်သော စိတ်လှိုင်းတို့သည် ဝေးစွာသောအရပ်သို့ ရောက်၏။ မြင့်မားသော တုန်ခါမှု ရှိ၏။ သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်ရသော်လည်း အလင်းရောင်ရှိသည်။

(၅) တန်ခိုးသို့သွားရာလမ်းသည် မြောက်မြားလှပါသည်။ သို့သော် တစ်ခုမှ ဖြတ်လမ်းတော့မဟုတ်ပါ။

ဤမျှသာ ဆွေးနွေးပါရစေ။ မူလလက်စ အကြောင်းအရာကို ပြန်၍ကောက်ရသည် ရှိသော် ကြံစည်စိတ်ကူးမှု၊ ဆင်ခြင်စူးစမ်းမှုသည် တန်ခိုးကို ရရာ ရကြောင်းဖြစ်ပါ

၏။ အနောက်တိုင်းရှေးဟောင်း ဂန္ဓာရီပညာရှင်များကလည်း တန်ခိုး (သို့မဟုတ်) သဘာဝ၏ စွမ်းအင်များကိုရလိုသူများသည် အောက်ပါအချက်များနှင့် ပြည့်စုံရမည်ဟု အခြေခံအချက် လေးချက်ကို ဖော်ပြကြသည်။

To know	သိရမည်။
To Dare	ဝံ့စားရမည်။
To Will	စိတ်ပြဋ္ဌာန်းမှု ရှိရမည်။
To Keep Silence	ဆိတ်ဆိတ်နေရမည်။

ဤသို့ ဖော်ပြခဲ့ရာ ကျွန်ုပ် ယခုတင်ပြလိုရင်းနှင့်ဆိုင်သည်မှာ သိရမည်ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ မှန်ပါ၏။ သိရပါမည်၊ သိအောင် လုပ်ကြရပါမည်။ သိအောင် စူးစမ်းဆင်ခြင်ရပါမည်။ ကြံစည်တွေးတောကြရပါမည်။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးများ၊ ဂန္ဓာရီပညာရှင်များ၊ သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် စိတ်တန်ခိုးသုတေသီများကား သူတို့၏ ပညာနယ်ပယ်ကို စူးစမ်းခြင်းအားအင်၊ ကြံစည်ခြင်းအားအင်တို့ဖြင့် တွန်း၍ တွန်း၍ ချဲ့ခဲ့ကြပါသည်။ ယခုလည်း ဆက်လက်၍ ချဲ့နေကြပါသည်။

အနောက်တိုင်းစိတ်ပိုင်းသုတေသီတို့သည် စိတ်ကူးခြင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသော လျှပ်စစ်ဓာတ် (Psionics ဆိုင်ယောနစ်ဟု ခေါ်သည်) များနှင့် ပတ်သက်၍ သုတေသနပြုလျက်ရှိကြ၏။

အနောက်တိုင်းဂန္ဓာရီပညာရှင်များသည်လည်း အရှိကို ဆင်ခြင်၍ မသိကို သိအောင် ဖော်ထုတ်ကြပါသည်။ ပြယုဂ်ဖြင့် ဖော်ပြရလျှင် မက်၊ ဟိုင်းဒယ်လ် ဆိုသူ၏ **"ရှိစီကရူရှင်ဂိုဏ်းမှ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုများ"** ဟူသော စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

"ကျွန်ုပ်တို့သည် အရွယ်တူညီသော ဘောလုံးများကိုယူ၍ တစ်လုံးကို ကျန်သော အလုံးများနှင့် ဝိုင်းအုံကြသောအခါ အလယ်ဗဟိုရှိ တစ်ဆယ့်သုံးလုံးမြောက် ဘောလုံးကို ဖုံးအုပ်မိစေရန် ဘေးပတ်လည်က ဘောလုံးတစ်ဆယ့်နှစ်လုံး လိုအပ်သည်ကို တွေ့ကြရမည်။ ဤသို့ဖြင့် မြင်နိုင်သော တစ်ဆယ့်နှစ်နှင့် မမြင်နိုင်သော တစ်သည် လောကဓာတ် ဆက်ဆံရေးသဘောတရားကို ဖော်ပြမှုဖြစ်လာပြီးလျှင် ဂန္ဓာရီဂိုဏ်းများသည်လည်း ဤနိယာမကို အခြေခံကာ သူတို့၏ စည်းဝေးပွဲအုပ်စုများကို မြင်ရသိရသော လူတစ်ဆယ့်နှစ်ဦးနှင့် မမြင်ရ မသိရသော (မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော) တစ်ဆယ့်သုံးယောက်မြောက် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခေါင်းဆောင်တင်၍ ကျင်းပကြပေ၏"

ဤသို့ဖြင့် ဂန္ဓာရီပညာရှင်များသည် အရှိတရားကို အခြေခံကာ မသိသေးသော

လောက၏လျှို့ဝှက်ချက်များကို ဖော်ထုတ်ကျင့်သုံးကြသည်။

သို့ရာတွင် မသိသေးသည်ကို ဖော်ထုတ်ရန်(ဝါ) မသိသေးသည်ကို သိရှိနိုင်ရန် အရှိတရားကို ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ဉာဏ်နည်းပါး၍ မဆင်ခြင် မစူးစမ်းနိုင်သူများအတွက်သော်ကား ဆင်ခြင်စရာ၊ စိတ်ကူးစရာ၊ ပွားများစရာ အရှိတရားများကို သိရှိရပါက ကောင်းလေစွဟု ကျွန်ုပ်သည် ယူဆခဲ့မိ၏။ ဤသို့ဖြင့် ဆင်ခြင်စရာ အချက်အလက်များကို ရှာဖွေခဲ့၏။ ယခုလည်း ရှာဖွေဆဲဖြစ်၏။ ဤသို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် ထပ်မံရှာဖွေခြင်းကို ပြုလုပ်လျက်ရှိသည့်ကြားက ရှာဖွေတွေ့ရှိသမျှကို ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ဆင်ခြင်လိုသူများအတွက် အကျိုးဖြစ်စေရန် ဤသို့ ဆောင်းပါးများဖြင့် တင်ဆက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ တရုတ်လူမျိုးတို့၏ ရှေးဟောင်းကျမ်းကြီးတစ်ဆူဖြစ်သော "တောက်တယ်ကျင်း" ခေါ် "ဆောက်တည်ရေးကျင့်စဉ်တော်ကျမ်း" ကို မြန်မာဘာသာဖြင့် တစ်ပုဒ်ချင်း တင်ပြပါမည်။ ထိုအပုဒ်တိုင်းတွင်လည်း ကျွန်ုပ် ဉာဏ်မီသရွေ့ မှတ်စုကလေးများဖြင့် ဆင်ခြင်စရာ အချက်ကလေးများကို ပိုမိုနားလည်လွယ်ရန် ဖော်ပြပါမည်။

"တောက်တယ်ကျင်း"ကို ပြုစုသူမှာ "လောက်ဇူ"ခေါ် ပညာရှိကြီးတစ်ဦးဟု ဆိုသော်လည်း စင်စစ်တွင် "လောက်ဇူဟူ"သည်မှာ "အဘိုးအိုကြီး" သို့မဟုတ် "ပညာရှင်ကြီး" ဟုသာ အဓိပ္ပာယ်ပါရသည်။ လူနာမည် မဟုတ်နိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ အနောက်တိုင်းသုတေသီများက ဤ "ဆောက်တည်ရေးကျင့်စဉ်တော်ကျမ်း" ကို ပြုစုသူမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘဲ တောင်များတွင် သီးခြားသွားရောက် တရားအားထုတ်နေခဲ့ကြသော လောကအမှန်တရားများကို တပ်အပ်သိသော အစဉ်းသိပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ကဗျာဇစ္စများကို စုစည်းထားသော ကျမ်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြ၏။ ဤကျမ်းသည် ခရစ်တော်မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာ၊ သုံးရာလောက်က ပေါ်ပေါက်ပြီး တရုတ်ပြည်သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရောက်ရှိချိန်ထက် စော၍ ရှိခဲ့သည်ဟု ယူဆကြသေးသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ "တောက်တယ်ကျင်း"တွင် စဉ်းစားစရာ၊ စူးစမ်းစရာ၊ တွေးတောစရာ၊ အစာအာဟာရများ ကြွယ်ဝစွာ ပါသည်ဖြစ်ရကား ဤကျမ်းကို လေ့လာခြင်းဖြင့် ပညာတိုးပွားစရာရှိသည်ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆပါသည်။

စဉ်းစားတွေးတောခြင်း၏ နောက်ကွယ်တွင် ထိရောက်သော အားအစွမ်းတစ်ခုသည် ရှိပါပေ၏။ လူသည် အမှန်တရားကို သိပြီဆိုလျှင် သိရုံ သိသည်မဟုတ်၊ အမှန်တရားကို ခံစားရသည်။ ခံစားမှုဖြင့် အစာသွတ်ထားသော စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုသည် ပို၍ စွမ်းအားထက်မြက်သည်။ ထို့ပြင် ထိုသို့သော စိတ်ကူးများကပင် တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ကူးသူကို ပြန်လည်ဦးဆောင် လမ်းပြတတ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သိစရာကို သိခြင်းဖြင့် ပညာကျယ်၏။ ပညာကျယ်လျှင် စိတ်၏

အဆင့်အတန်းသည် မြင့်မားလာရပေသည်။ စိတ်၏ အဆင့်အတန်း မြင့်မားသည်ဆိုခြင်းသည် စင်စစ်တွင် စိတ်တန်ခိုး ကြီးမားလာရခြင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။

လောကနိယာမတရားများကို အစဉ်းသိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရန်ကား မလွယ်ကူကြောင်းကို ဝန်ခံရပါမည်။ သို့သော် အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို သိရသော အသိပညာသည်ပင်လျှင် တစ်ခုလုံးကိုသိသော ပညာကို ရနိုင်ရန် အသုံးပြုသော နည်းလမ်းတစ်ခု မဟုတ်ပါလော။

□